

Ide a lantomat**001.**

Most pedig a lantom a szegről leakasztom
Pedig megfogadtam, hogy többé nem érintem
Kezembe se veszem, húrját nem pengetem
Pedig nehezebb az élet a szerelmünktől válva
Néma csendességben várni a halálra
Most már én is tudom, nem a szegen a helye
Mert mikor megszólal az ember kezében
Feledteti a bűt a húrok pengése
Minden gondot elűz a zene csengése
Nem csak annak öröm ki húron játszik
Hanem vele vidul, aki hallja más is
Húzom a vonómat, had sírjon a húrja
Teljesen az embernek öröme és bújja
Nemcsak az a fontos, hogy mi csörög a zsebben
Hanem, hogy telik az embernek kedve
Hogyha a dallamot szívem szerint ejtem
Bűmat, bánatomat mindig elfelejtem
Ide hát a lantom, zenémet folytatom
Nemcsak egymagammak, másnak is zenélek
Közös örömünkre ameddig csak élek.

Újrónafő, 1999